

— трудътъ, за насъ — наслажденията? Струва ли, за Бога, да се живѣе друго-яче?

(Ома се явява отъ дъсно и като вижда заптии ти отстъпва и се скрива задъ единъ гробъ).

Първий заптия.

Не чу ли нѣшто? . . . Прѣстори ми се като да чухъ човѣшки стѣпки.

Вторий заптия.

Да се потаимъ.

(Заптии ти се залепватъ до стѣна та. Чува се единъ викъ : Ахъ !)

Гласъ, (отвгнъ).

Али !

Първий заптия.

Хасанъ вика. Да тичаме.

(Заптии ти отиватъ на лѣво).

Хасанъ.

Свършено е. Първий викъ би послѣдний.

Първий заптия.

Дѣ е?

Хасанъ.

Хани прѣстъта до камбанерията.

Първий заптия.

Да тичаме сега на конакъ тѣ.

Вторий заптия.

Видишь ли што сторихме?

Хасанъ.

Што?

Вторий заптия.

Не каза ли пашата да гледаме да му го завѣдемъ живъ, ако ште би съ половина душа.

Хасанъ.

Наистина. Той искаше да ги събере всички ти. Какво да сторя? Вина та е негова. Дойде като слѣпъ та се вѣврѣ въ ножъ тѣ ми.